

Co tam nepatří?

Na tabuli umístíme různé obrázky ke sloům, která začínají na stejnou hlásku. Jeden obrázek do skupiny nepatří. Děti ho mají najít.

Vyber si správné písmeno

Z obálky, krabičky, z vyznačeného rybníčku vybíráme písmena s, S.

Kdo dřív?

Učitel vysloví hlásku a děti se snaží dotknout předmětu, jehož název touto hláskou začíná. Dva hráči se nesmějí dotýkat stejné věci.

Posloucháme pohádku

Strany v učebnici: ŽA, str. 22–23

Cíl:

Poslech vyprávění, správná výslovnost.

Námět k motivačnímu příběhu:

Děti dostaly úkol. Mají si přinést do školy svou oblíbenou pohádkovou knížku. Tu, ze které jim maminka a tatínek četli, nebo čtou pohádky. A nejmíc se těší, až jim bude vyprávět paní učitelka. Slíbila jim tu *O veliké řepě*.

Příklad možných otázek:

- Jaká je tvoje oblíbená pohádka?
- Vyprávěj nám ji.
- Co se vám na pohádkách líbí?
- Jaká je tvoje oblíbená knížka?
- Četl (čte) vám někdo pohádky (knížky)?

Cvičení DHV:

Pracujeme s hlasem. Motivujeme děti.

Jak volal dědeček na babičku? – *Babičko, pojd' mi pomoci!*

Jak volala kočka? – *Myšičko, pojd' nám pomoci!*

Činnosti:

O veliké řepě – aktivní poslech, rozvoj jazykového citu a kultury, rozšiřování slovní zásoby.

Cv. Z: Pojmy – malý, velký, před, za, hned před, hned za, první, poslední, začátek, konec atd.

Cv. SM: Ilustrace vytahování řepy – rozvoj zrakového vnímání (hledáme rozdíly, detaily).

Didaktické hry k pohádce:

Pohybová dramatizace

Každý si najde ve třídě vhodné místo. Učitel zadává pokyny. Děti předvádějí. Např. semínko klíčí v zemi, roste veliká řepa, dědek tahá řepu, babka jde pomalu,

vnučka si poskakuje, pejsek leží u boudy, mrštná kočička se protahuje, myška vykukuje z díry... Nakonec lze třídu rozdělit po šesticích a pohádku předvést. Vhodná je i hlasová příprava.

Práce s obrázkem řady postav

Kdo je v řadě první? Kdo poslední? Kdo je před...? Kdo je za? Kdo je hned před (hned za)? Kdo je největší (nejmenší)? Spočítej všechny postavy...

Tytéž otázky lze uplatnit při dramatizaci pohádky přímo na konkrétních dětech.

Výchovný cíl: Ani jeden z nás by těžkou práci nedokázal udělat sám. Když se dají síly a hlavy dohromady, tak se nám to společně podaří. A tak by to mělo být nejen v pohádkách.

Psaní:

Uvolňovací cvik: Vodorovná čára (vytahování řepy), posun ruky po papíře.

Nabídka textů: Ukázky č. 4, 5, str. 81, 82.

Máme rádi zvířata

Strany v učebnici: ŽA, str. 24–25

Cíl:

Rozvoj zrakové diferenciacie.

Námět k motivačnímu příběhu:

Adam má novinu! Má pejska! O víkendu šel s rodiči kolem útulku pro opuštěné psy a tam se mu líbilo malé štěňátko. Rozhodli se vzít ho domů. Budou mu říkat Flíček. Adama čekají další povinnosti...

Příklad možných otázek:

- Jak to asi řekl Adam Žanetě?
- Máte doma (u babičky, u příbuzných) nějaké zvíře?
- Umíte se o ně starat?
- Proč máme zvířata rádi?
- Která zvířata se dají chovat doma?
- Kde můžeme vidět zvířata, která běžně nechováme doma?

Cvičení DHV:

Napodobujeme hlasy zvířat: Jak houká sova, kuká kuřka, štěká a vrčí pes, bzučí včela, bručí medvěd, syčí husa, cvrká cvrček, kuňká žába, ...?

MÁME RÁDI ZVÍŘATA

NES BUK PUK PES KUK
 DUB LES DUP VES SEL

● Dokážeš najít protiklady? Zkus to.
 ● Označ patrnky „podepsané“ pejskem Puntou.
 ● Najdeš stejné stopy a stejné listy? Zakroužkuj je.
 ● Kdo je na obrázku?

Zvířecí kamarádi

Tyr zařval jako lev,
trošku úzko je mi.
Už se těším, až ten řev
bude za mřížemi.